

Όταν στη Λακωνία βασίλευε ο Οίβαλος, στη Μεσσηνία ηγεμόνευε ο Περιήρης, ο γιος του Αιόλου. Παντρεύτηκε την κόρη του Περσέα, την Γοργοφόνη. απέκτησε γιους τον Λεύκιππο και τον Αφαρέα. Όταν ο Περιήρης πέθανε, η χήρα του, Γοργοφόνη, ξαναπαντρεύτηκε. Αυτή την φορά με τον Οίβαλο, τον βασιλιά της Λακωνίας, απόγονο του Ευρώτα, του Λακεδαιμόνα και της Σπάρτης. Μιλήσαμε ήδη για όλους αυτούς.

Από την Γοργοφόνη, ο Οίβαλος απέκτησε γιους τον Τύνδαρο και τον Ικάριο και κόρη την Αρήνη, της οποίας η ζωή συνδέεται με την Μεσσηνία. Είχε και ένα μεγαλύτερο γιο, νόθο, τον Ιπποκόοντα, από κάποια Στρατονίκη ή Νικοστράτη. Υπήρχε όμως και η άποψη ότι όλα τα παιδιά του ήταν νόθα, από την Ναϊάδα (νύμφη των ποταμιών και των λιμνών) Βάτεια. Όπως κι αν έχει το ζήτημα, όταν ο Οίβαλος πέθανε, τον διαδέχτηκε ο νόθος Ιπποκόοντας, που απέκτησε είκοσι γιους (ο Απολλόδωρος κατονομάζει δώδεκα). Για να έχει το κεφάλι του ήσυχο, εξόρισε τα αδέλφια του.

Ο Ικάριος και ο Τύνδαρος βρήκαν άσυλο στην Πλευρώνα της Αιτωλίας, όπου βασίλευε ο Θέσ
τ
ιος. Εκεί, ο Ικάριος παντρεύτηκε την Ναϊάδα Περίβοια κι απέκτησε πέντε γιους (τους Αλήτη, Δαμάσιππο, Θόα, Ιμεύσιμο και Περίλεο) και δυο κόρες, την Πηνελόπη και την Ιφθίμη. Ο Τύνδαρος κέρδισε στα πεδία των μαχών την ευγνωμοσύνη του εκεί βασιλιά, Θέστιου, ο οποίος του έδωσε σύζυγο μια από τις κόρες του, την πανέμορφη Λήδα, αδελφή της τραγικής Αλθαιάς, μητέρας του Μελέαγρου. Όμως, οι κακιές γλώσσες της εποχής έλεγαν ότι πραγματικός πατέρας της Λήδας ήταν ο πατέρας και του Βελλεροφόντη, Γλαύκος, που ξελόγιασε τη μάνα της, λίγο πριν να παντρευτεί τον Θέστιο.

Ανιψιός του Τύνδαρου, ο Ηρακλής ήταν που κάποια στιγμή εκστράτευσε στην Λακωνία, νίκησε και σκότωσε τόσο τον Ιπποκόοντα όσο και τους δώδεκα ή είκοσι γιους του. Στον θρόνο αποκαταστάθηκε ο Τύνδαρος. Ο αδελφός του, Ικάριος, είτε επέστρεψε μαζί του είτε ποτέ δεν έφυγε από τη Λακωνία, καθώς δεν του περισσεύαν βλέψεις για τον θρόνο και το μόνο που ήθελε, ήταν να έχει την ησυχία του και, κοντά του, τις κόρες του. Δεν του προέκυψε. Και για τον Τύνδαρο, άλλωστε, έλεγαν ότι δεν εξορίστηκε τόσο μακριά, στην Αιτωλία, αλλά πήγε στην γειτονική Μεσσηνία, στον Αφαρέα, αδελφό του από την ίδια μάνα, ή περιορίστηκε στην πόλη Πελάνα της Λακωνίας. Στην Πελάνα, έλεγαν, του έφερε τους γιους του, Κάστορα και Πολυδεύκη, ο Ερμής. Το γιατί ήταν ολόκληρη ιστορία.

Ήταν ήδη παντρεμένη με τον Τύνδαρο η πανέμορφη Λήδα, όταν την είδε ο Δίας και την ερωτεύτηκε. Πήρε την μορφή κύκνου, έβαλε έναν αετό τάχα να τον κυνηγήσει, ως κύκνος την πλησίασε, κρύφτηκε κάτω από το φόρεμά της, να γλιτώσει από τον διώκτη του, κι έσμιξε μαζί της. Την ίδια βραδιά, η Λήδα πλάγιασε και με τον άνδρα της. Από το θεϊκό σπέρμα, λένε, γεννήθηκαν ο Πολυδεύκης και η Ωραία Ελένη. Από το σπέρμα του Τύνδαρου, ο Κάστορας. Δίδυμα τα αγόρια, έμειναν να ονομάζονται παιδιά του Δία, Διός κούροι, Διόσκουροι. Λέγονταν και Τυνδαρίδες ως παιδιά του Τύνδαρου. Γεννήθηκαν σε ένα βραχονήσι, ανοιχτά του Ταΰγετου, την Πέφνο. Ο Ερμής τους πήγε στον Τύνδαρο. Όταν μεγάλωσαν, πολέμησαν στο πλάι των θεών στην Γιγαντομαχία, μετείχαν στο κυνήγι του Καλυδώνιου κάπρου και βρέθηκαν ανάμεσα στους Αργοναύτες με καθοριστικές παρεμβάσεις στην διάρκεια της εκστρατείας. Μέσα στα άλλα, ανακηρύχθηκαν και ολυμπιονίκες, όταν ο Ηρακλής ίδρυσε τους αγώνες.

Αδελφές του Κάστορα, του Πολυδεύκη και της Ωραίας Ελένης, γνήσια παιδιά του Τύνδαρου, ήταν η τραγική Κλυταιμνήστρα, η Φυλονόη, την οποία έκανε αθάνατη η Άρτεμη, η Τιμάνδρα, μητέρα του Έχεμου που αποίκησε την Ιταλία και, στα ιστορικά χρόνια, γνώρισε τιμές από τους Ρωμαίους, και η Φοίβη.

(τελευταία επεξεργασία, 8 Ιουνίου 2021)